

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Medens Lønningsvilkårene for Abnormskolens Lærere ere blevne væsentligt forbedrede ved de tvende Lønningslove af 29de Marts 1893, henholdsvis for Døvsstummeinstitutterne og for Blindeinstituttet, er det paagældende Lærerpersonale for saa vidt vedblivende uheldigt stillet, som der ikke er tillagt det nogen Pensionsret. De nævnte Love have nemlig ikke gjort nogen Forandring i de ældre Regler, hvorefter Institutternes Lærere, med Undtagelse af Forstanderen, ansættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet uden Pensionsret, men med Forpligtelse til at lide et Afdrag i Lønningen af 5 pCt. til Forsørgelse for dem selv og deres efterladte, jfr. Lønningslov for Embeds- og Bestillingsmænd under bemeldte Ministerium af 25de Marts 1871 § 24. I øvrigt ere Lærerne, ligesom de underordnede Funktionærer ved Institutterne, henvisste til ved deres Afgang at ansøge om en Understøttelse paa Finansloven, der selvfølgelig i hvert enkelt Tilfælde er afhængig af de bevilgende Myndigheders Skøn.

Nærværende Lovforslag er nærmest foranlediget ved et Andragende fra Bestyrelsen for Foreningen af Døvsstummelærere, der har anholdt om en Forandring i de omtalte Forhold, men omfatter tillige Blindeinstituttets Lærerpersonale, hvilket er nødvendigt alene af den Grund, at Lærerne ved de forskellige Abnormskoler ere stillede ganske ens ved de forannævnte Lønningslove af 29de Marts 1893, og i øvrigt maa findes naturligt i Betragtning af Gerningens ligeartede Væsen. Paa den anden Side er det ved Affattelsen af Forslagets § 1 angivet, at de i bemeldte Lovs § 8 nævnte Gymnastik-, Tegne- og Haandværkslærere, der lønnes af en samlet Honorar-konto, ere udelukkede fra Forslagets Bestemmelser, idet man har forudsat, at saadanne Lærere, lige som andre ikke pensionsberettigede Funktionærer, ved deres Afgang ville kunne opnaa en passende Understøttelse ifølge særlig Bevilling, saaledes som det hidtil har været Praxis.

Man skønner ikke rettere, end at Abnormskolens Lærere have et billigt Krav paa at saa Afgang til lobbestemt Pension, efter at en saadan Ret allerede ved Loven af 8de Marts 1856 er bleven tillagt Folkeskolens Lærere (jfr. nu Loven af 24de Marts 1899

§ 28). Manglerne ved den nærværende Ordning ere saa meget mere iøjnefaldende, som det ved Lønningslovene af 1893 er tilfældet at give de her omhandlede Lærere en forholdsviis gunstig økonomisk Stilling, under Hensyn til, at Lærergerningen ved en Skole for døvsstumme eller blinde Børn ikke blot kræver almindelig Lærerruddannelse, men tillige Øvelse i at overvinde de særlige Vanskeligheder, der ere forbundne med Undervisningen af saadanne Børn, og at der tillige ved de paagældende Institutter stilles Forordninger til Tilhyn med Eleverne uden for Skoletimerne, hvorved Lærernes Tid i høj Grad optages. Mod det ansøgte vil kunne indvendes, at Døvsstumme- og Blinde-lærerne ere saa vel lønede, at der derved bødes paa Manglen af Pensionsret. Den højeste Løn, som de naa efter 20 Aars Forløb, er henholdsvis for Lærere og Lærerinder 2,400 Kr. og 1,800 Kr. foruden fri Bolig og Kost eller som Vederlag herfor 400 Kr., i alt 2,800 Kr. og 2,200 Kr. for de Lærere og Lærerinder, der paa Grund af Instituttets Indretning (Døvsstummeskolen i Nyborg) eller som gifte bo uden for vedkommende Institutbygning. Denne Lønning er lavere end den, som Kommunelærerne i Kjøbenhavn efter de senest vedtagne Bestemmelser kunne opnaa efter 15 Aars Ansættelse, nemlig 3,000 Kr. I det hele maa man af Hensyn til den Stigning i Lønningen for Kommuneskolens Lærere, som er fremkommen ved Loven af 24de Marts 1899, nære Betænkning for, at Abnorminstitutterne med Hensyn til Erhvervelsen af dygtige Lærere kræfter vanskeligt ville kunne konkurrere med Folkeskolen, hvor Lærergerningen i saa mange Henseender maa være mere tiltrækkende. Naar det derfor foreslaas at give Lærerne en mere betrykket Stilling, er dette ikke blot begrundet i et naturligt Villighedshensyn, men ogsaa i Ønsket om at bevare for Institutterne deres nærværende dygtige Lærerekræfter og i det hele i Omsorgen for de paagældende Anstalters Fremtid.

I Overensstemmelse med det her bemærkede har man anset det for rettest at foreslaa, at der kan tillægges de paagældende Lærere og Lærerinder kongelig Ud nævnelser, hvorved Pensionsret vil sikres dem i Medfør af den